

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3Nt/107/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718011509
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5718011509.2

Uznesenie

Okresný súd Martin v konaní pred senátom zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Rošaka a prísediacich Oľgy Trúchlej a Viery Dikošovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.04.2019 v Martine, o návrhu ods. M. K. na povolenie obnovy konania, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného M. K., nar. XX.XX.XXXX v Ž., trvale bytom M. X, B. M. XXXX/XX, v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Sučany, na povolenie obnovy konania z 15.10.2018, doplnený dňa 18.02.2019, v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 13T/40/2007, v ktorej bol rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 18.04.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To 70/2008 zo dňa 31.07.2008, právoplatným 31.07.2008 uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a pokračujúceho zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov a 6 mesiacov so zaradením na výkon uloženého úhrnného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia z a m i e t a, lebo nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

odôvodnenie:

Odsúdený M. K. podal na tunajšom súde dňa 17.10.2018 návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 13T/40/2007, v ktorej bol odsúdený M. K. rozsudkom Okresného súdu Martin pod sp. zn.: 13T/40/2007 zo dňa 18.04.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/70/2018 zo dňa 31.07.2008 uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a zo spáchania pokračujúceho zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ sčasti v štádiu pokusu § 14 ods. 1 Tr. zák. za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov a 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odsúdený vo svojom návrhu na obnovu konania uviedol, že v pôvodom konaní bol odsúdený na základe ustanovení § 200 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák. a to za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. k trestu vo výmere 13,6 roka. Následne Krajský súd Žilina pod sp. zn. 3To/70/2008 v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/. písm. e/ Tr. zák. zrušil rozsudok Okresného súdu Martin a zároveň ho odsúdil podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., čo je správne a zákonné, avšak krajský súd ponechal výšku trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. a teda je podľa odsúdeného zrejmé, že uložený trest je v rozpore s ustanovením § 34 ods. 1 až ods. 5 Tr. zák. Odsúdený navrhol povoliť obnovu konania vo výroku o treste a zároveň požiadal, aby mu bol uložený trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. v rozsahu od 7 rokov do 11 rokov, trest, ktorý mu bol, ponechaný krajským súdom, je neprimerane prísny, pričom trestná sadzba mu bola zvýšená dvojnásobne. V rámci ukladania trestov ani nie je zákonne možné a nebolo možné zvýšiť súčasne spodnú ako i hornú sadzbu trestnosti činu v osobitnej časti zákona č. 305/2006 Z. z. (pravdepodobne bolo myslené 300/2005 Z. z.). Odsúdený podaním doručeným tunajšiemu súde dňa 19.02.2019 doplnil svoj návrh na povolenie obnovy konania, v ktorom opätovne uviedol, že okresným súdom bol odsúdený za použitia § 41 ods. 2 Tr.

zák. v predmetnej veci na trest vo výmere 13 rokov a 6 mesiacov. Následne Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 31.07.2008 sp. zn. 3To/70/2008, zrušil znenie § 41 ods. 2 Tr. zák. Krajský súd sa však nevysporiadal s trestom, ktorý bol uložený podľa asperačnej zásady. V zmysle nálezu ústavného súdu zo dňa 28.11.2012 sp. zn. PL. ÚS 106/2011 bola zrušená veta za bodkočiarkou v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák. Odsúdený navrhol povoliť obnovu konania, pretože uložený trest v pôvodnom konaní je v rozpore s Ústavou SR a zároveň je neprimerane prísny. Odsúdený zároveň požiadal, aby súd pri rozhodovaní o povolení obnovy, alternatívne využil aplikáciu § 34 ods. 1 až ods. 5 Tr. zák. Odsúdený zároveň dal do pozornosti znenie § 38 ods. 5 Tr. zák., ktorým mu súd navýšil spodnú hranicu trestnej sadzby o polovicu za kvázi predošlý zločin. Odsúdený upovedomil súd, že trestný čin spáchaný v roku 2001 po zmene trestných kódexov nesie v súčasnosti jasné znaky prečinu podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. Na margo uvedeného obsahu je podľa odsúdeného evidentné, že krajský súd v pôvodnej trestnej veci sa nevysporiadal so závažnosťou skutku a s jeho trestnou minulosťou. Ako prílohu odsúdený priložil Nález a znenie Nálezu Ústavného súdu SR v znení, že odsúdený podáva v trestnej veci sp. zn. 3Nt/107/2018 návrh na obnovu konania opierajúci sa o nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, zverejnený 21.12.2012 pod číslom 428/2012 Z. z. a § 41b ods. 1 Zákona č. 38/1993 Z. z. z dôvodu, že trest, ktorý mu bol v uvedenej veci uložený aj za použitia tzv. asperačnej zásady nemajúcej oporu v Ústave SR, je neprimerane prísny a v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Ústavný súd SR na neverejnom zasadnutí 28. novembra 2012 v pléne o návrhu Krajského súdu v Prešove na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1. čl. 13 ods. 4, čl. 17 ods. 1, čl. 50 ods. 1 a čl. 141 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodol tak, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody? nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. v § 41 ods. 2 Tr. zák. časť prvej vety za bodkočiarkou bola vyhlásená za protiústavnú.

V zmysle § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. „ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia, je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku?.

So zreteľom na skutočnosť, že v zmysle vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu SR bola zrušená veta za bodkočiarkou v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák., ktorou sa prikazovalo súdu pri ukladaní trestu podľa asperačnej zásady tento uložiť nad jednu polovicu trestnej sadzby odňatia slobody určenej podľa prvej vety § 41 ods. 2 Tr. zák., ide o situáciu predpokladanú v ustanovení § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

Ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 Zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení. Preto súd už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por., ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov. Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou SR, preto nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou? v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., a tým len jednou z podmienok obnovy konania.

Pri zohľadnení vyššie uvedeného možno uzavrieť, že povolenie obnovy konania, na ktorú má dopad nález Ústavného súdu SR, bez skúmania a posúdenia, či trest uložený v pôvodnom konaní je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, je v každej takejto veci obligatórne. Preto nie je potrebné, aby súd v tomto prípade skúmal splnenie podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por., ale obnovu konania je potrebné povoliť podľa § 394 ods. 1 Tr. por. per analogiam z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 Zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (zhodne Stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 z 26.22.2013 - bod I. a II.)

Vo veci návrhu na povolenie obnovy konania bolo nariadené verejné zasadnutie na deň 05.03.2019, ktoré bolo z dôvodu možného zvolenia obhajcu odsúdeným odročené na deň 02.04.2019. Dňa 02.04.2019 na verejnom zasadnutí súd podľa § 402 ods. 1 Tr. por. prejednal návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí. Súd sa na verejnom zasadnutí oboznámil so stanoviskom prokurátora a vypočul odsúdeného.

Odsúdený na verejnom zasadnutí dňa 02.04.2019 uviedol, že podal návrh na povolenie obnovy konania z dôvodu nezákonnosti výšky trestu, nakoľko trest bol uložený podľa asperačnej zásady, a to i napriek tomu, že krajský súd v odvolaní toto ustanovenie zmenil, s výškou trestu sa nevysporiadal, ponechal ho v rovnakej výmere. Odsúdený uviedol, že trest je nezákonný. Odsúdený sa odvolával na jeho písomné vyjadrenie zo dňa 15.10.2018 vrátane doplnenia zo dňa 18.02.2019, kedy poukázal na nález ústavného súdu a ďalšie. Odsúdený ďalej uviedol, že všetko je uvedené v jeho písomných návrhoch na povolenie obnovy konania, pričom by sa len opakoval.

Odsúdený ďalej uviedol, že novým dôkazom v tejto veci je nález ústavného súdu a ohľadom ustanovenia Trestného zákona, ktoré bolo týmto nálezom zrušené, toto je nová skutočnosť.

Postupom podľa § 269 Tr. por. súd vykonal dokazovanie na verejnom zasadnutí prečítaním listinných dôkazov - návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania; odpis z registra trestov; uznesenie Okresného súdu Martin sp. zn. 13Nt/40/2011; doplnenie podania odsúdeného. Z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 13Nt/40/2011 - uznesenie o zamietnutí návrhu na obnovu konania. Z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/40/2007 - obžaloba, pričom odsúdený uviedol, že bol obžalovaný v štyroch bodoch, potom sa to zmenilo na dva; rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/40/2007; rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/70/2008.

Prokurátor vo svojom konečnom návrhu na verejnom zasadnutí navrhol podaný návrh na povolenie obnovy konania zamietnuť, nakoľko neboli prezentované žiadne nové dôkazy alebo skutočnosti, ktoré by povolenie takéhoto návrhu odôvodňovali. Pokiaľ odsúdený poukazuje na nález ústavného súdu a zrušenie asperačnej zásady, prokurátor uviedol, že táto zásada zrušená nebola, bola zrušená len časť tohto ustanovenia za bodkočiarkou, ktorá hovorila o uložení trestu páchatelovi nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody, avšak v danom prípade je nutné podotknúť to, že odsúdenému bol ukladaný trest nie podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. a následne ústavným súdom zrušenej časti tohto ustanovenia, ale podľa ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. nakoľko sa ukladal trest zvýšený z dôvodu opätovného spáchania zločinu. Z uvedeného dôvodu prokurátor konštatoval, že uložený trest je zákonný, zodpovedajúci stavu veci, teda nebola preukázaná žiadna skutočnosť, ktorý by odôvodňovala povolenie obnovy konania.

Obhajca odsúdeného vo svojom konečnom návrhu uviedol, že sa pridržiava návrhov odsúdeného a žiada, aby súd jeho návrhu vyhovel.

Odsúdený vo svojom konečnom návrhu uviedol, že predovšetkým poukazuje na nález ústavného súdu pod sp. zn. 106/2012 a teda je zrejmé, že okresný súd vo veci 13T/40/2007 uložil trest v rozpore s ústavou SR a v rozpore s trestnými kódexmi. Okrem iného práve okresný súd v pôvodnom konaní použil asperačnú zásadu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. a podľa toho mu bol trest vymeraný. Krajský súd neskôr rozsudok zrušil v odvolacom konaní, kde zrušil ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák., pričom výmera a tvar trestu zostala nezmenená a teda je zrejmé, že takýto výrok o treste zakladá vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutí. Uložený trest, ktorý vykonáva je neprimerane prísny aj v porovnaní s podobnými, v súčasnosti, ale aj závažnejšími spáchanými zločinmi, ktoré boli medializované televíziou Jój v relácii „Krimi noviny? a navyše ako už uviedol, trest nie je v súlade s ústavným zákonom. Okrem iného bol krajským súdom odsúdený aj podľa znenia § 38 ods. 5 tr. zák., pričom dodnes nie je zrejmé z akých podkladov súd vychádzal, keď je evidentné, že v minulosti sa nedopustil takéhoto skutku, ktorý by bol právne kvalifikovaný v roku 2007 ako zločin. Túto skutočnosť preukazuje aj odpis z registra trestov, kde sa uvádza, že bol odsúdený vo veci Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/43/01 v zmysle § 187 ods. 1 Tr. zák., avšak tento skutok v roku 2007 pri odsúdení jeho osoby podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. nebolo možné kvalifikovať ako zločin, respektíve opakovaný zločin. Uvedené je taktiež novou skutočnosťou a taktiež zakladá dôvod na povolenie obnovy konania vo veci 13T/40/2007. Odsúdený zároveň poukázal na ustanovenie čl. 50 ods. 6 ústavy SR, čo znamená, že trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol skutok spáchaný. Navyše neskorší zákon sa použije vtedy, ak je pre jeho osobu priaznivejší, čo teda v danej veci takéto dôvody naplňa. Zároveň ako v predošlých podaniach, odsúdený reagoval na znenie § 34 Tr. zák., kde z uloženého trestu v pôvodnom konaní vyplýva, že všeobecné súdy sa nevysporiadali s primeranosťou trestu. Odsúdený súdu aj v súčasnej dobe navrhol, aby zväžil nové skutočnosti, ktoré nastali po uložení neprimeraného trestu, najmä skutočnosť, že sa mu odcudzila vlastná rodina, ktorá nezvládla výšku trestu, pokladá za skutočnosť osobitného zreteľa. V súčasnej dobe považuje sa mimoriadnu udalosť - úmrtie družky, ktorej bol oporou počas celej doby spoluzitia (12 rokov), pretože trest a jeho výška zapríčinila fakt, že jej nemohol byť nápomocný v boji s touto

zákerou chorobou. Odsúdený ďalej navrhol vykonať dôkaz - znalecký posudok z odboru psychiatria na zodpovedanie otázky, či je nutná ústavná protialkoholická liečba, keďže trestné činy pácha pod vplyvom alkoholu, pričom aj tento dôkaz môže sám o sebe, jeho novým obsahom, byť dôvodom pre uloženie inej výmery trestu, oproti pôvodnému rozhodnutiu.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutia súdu príp. prokurátora uvedené v Trestnom poriadku. Obnovu konania možno povoliť len ak súd zistí splnenie zákonných podmienok obnovy v zmysle § 394 Tr. por. V danom prípade návrh na povolenie obnovy konania bol podaný oprávnenou osobou - odsúdeným (§ 396 ods. 3 Tr. por.) a smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, proti ktorému je návrh prípustný - rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/40/2007 zo dňa 18.04.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.07.2008 sp. zn. 3To/70/2008. Súd preto skúmal, či v danom prípade existujú zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania uvedené v § 394 Tr. por., pričom zistil, že takéto podmienky nie sú splnené.

Odsúdený návrh na povolenie obnovy konania opiera o dôvod uvedený v ust. § 394 ods. 1 Tr. por. Pre povolenie obnovy konania je okrem podania návrhu oprávnenou osobou potrebné splniť niektorú z podmienok uvedených v citovanom ustanovení, teda musia byť preukázané skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli súdu skôr neznáme a tieto musia zároveň same o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému rozhodnutiu (o vine či treste), než ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie. Skutočnosťou skôr neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý síce nie je dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutočného stavu veci a spravidla ho bude potrebné preukazovať ďalšími dôkazmi. Predtým neznámy dôkaz bude dôkaz, ktorý je nový a nebol vykonaný v pôvodnom konaní, alebo dôkaz, ktorý síce vykonaný bol, ale s iným obsahom.

V predmetnej veci odsúdený poukázal predovšetkým na skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/40/2007 zo dňa 18.04.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.07.2008 sp. zn. 3To/70/2008 mu rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 18.04.2008 sp. zn. 13T/40/2007 bol uložený trest podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., pričom rozhodnutie bolo zrušené rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.07.2008 sp. zn. 3To/70/2008 a krajský súd odsúdenému uložil trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., pričom výšku trestu odňatia slobody krajský súd ponechal vo výške podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., teda mu trest bol uložený v rozpore s ustanovením § 34 ods. 1 až ods. 5 Tr. zák. a teda krajský súd sa nevysporiadal s trestom, ktorý bol uložený podľa asperačnej zásady, poukazujúc na nález Ústavného súdu, v ktorom Ústavný súd SR na neverejnom zasadnutí 28. novembra 2012 v pléne o návrhu Krajského súdu v Prešove na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1. čl. 13 ods. 4, čl. 17 ods. 1, čl. 50 ods. 1 a čl. 141 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodol tak, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody? nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. v § 41 ods. 2 Tr. zák. časť prvej vety za bodkočiarkou bola vyhlásená za protiústavnú.

Odsúdený zároveň poukázal na znenie ust. § 38 ods. 5 Tr. zák., ktorým súd odsúdenému navýšil spodnú hranicu trestnej sadzby.

Vykonaným dokazovaním súd však nezistil také skutočnosti, ktoré by viedli k inému rozhodnutiu (o vine či treste), než ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie. Dokazovaním vykonaným na verejnom zasadnutí bolo preukázané, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 18.04.2008 sp. zn. 13T/40/2007 v bode 1/ uznaný za vinného zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a zo spáchania zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a v bode 2/ uznaný za vinného zo spáchania zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 a § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13,5 roka so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.07.2008 sp. zn. 3To/70/2008 bol zrušený rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 18.04.2008 sp. zn. 13T/40/2008 a odsúdený bol uznaný za vinného v bode 1/ zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a v bode 1/ a 2/ zo spáchania zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/, v bode 2/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a bol mu podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13,5 roka so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, odsúdenému bol rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.07.2008 sp. zn. 3To/70/2008 uložený trest podľa ust. § 38 ods. 5 a § 41 ods. 1 Tr. zák., teda odsúdenému nebol uložený trest podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., ktorého časť bola následne zrušená nálezom ústavného súdu SR a teda v tomto smere neexistuje dôvod na povolenie obnovy konania. Rovnako poukázanie odsúdeného na znenie § 38 ods. 5 Tr. zák., ktorým súd odsúdenému navýšil spodnú hranicu trestnej sadzby, skutočnosť, že sa odsúdenému odcudzila vlastná rodina a úmrtie družky, nie sú novými dôkazmi a skutočnosťami súdu skôr neznámymi odôvodňujúci povolenie obnovy konania.

Súd v tomto smere predovšetkým konštatuje, že účelom konania o povolenie obnovy konania nie je preskúmavanie zákonnosti, či odôvodnenosti pôvodného rozhodnutia ani posudzovanie viny odsúdeného. Posudzovanie takýchto otázok v rámci konania o povolenie obnovy by prekračovalo jeho zákonný rámec a účel, ktorý vyplýva z ustanovení Trestného poriadku. V konaní o povolenie obnovy konania sa nezisťuje správnosť (zákonnosť, odôvodnenosť) pôvodného rozhodnutia, ale sa posudzuje otázka, či nová skutočnosť, alebo dôkaz, ktorá bola súdu skôr neznáma, by mohla odôvodniť iné rozhodnutie ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie. Podľa záveru súdu však takéto nové dôkazy či iné skutočnosti preukázané neboli a nakoľko odsúdený náležite nepreukázal existenciu podmienok na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Tr. poriadku, súd návrh na obnovu konania v súlade s § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť do 3 pracovných dní od jeho oznámenia na Okresný súd Martin. O prípadnej sťažnosti rozhodne Krajský súd Žilina. Sťažnosť má odkladný účinok.